

*"Ook al zijn er duizend vragen, al begrijpen wij U niet,
U blijft ons met liefde dragen, U die alles overziet."*

Liturgie

voor de dankdienst
voorafgaand aan de begrafenis van

Heidi Blokhuis

* 19 oktober 1976

† 5 april 2025

op vrijdag 11 april 2025 om 10.30 uur
in de Westerkerk te Spakenburg.

Voorganger: Erik Smit
Organist/pianist: Hans van Haeften

Tijdens het binnendragen van Heidy luisteren we naar:

“Ken je mij”, van Trijntje Oosterhuis

Welkom

We zingen: *Opwekking 599, “Kom tot de Vader”*

Nog voordat je bestond,
kende Hij je naam.
Hij zag je elk moment,
en telde elke traan.
Omdat Hij van je hield,
gaf Hij zijn eigen Zoon.
Hij wacht alleen nog maar
totdat je komt.

En wat je nu ook doet,
Zijn liefde blijft bestaan.
Ook niets wat jij ooit deed,
verandert daar iets aan.
Omdat Hij van je houdt,
gaf Hij Zijn eigen Zoon
En nu is alles klaar wanneer jij komt.

Refrein:

Kom tot de Vader,
Kom zoals je bent.
Heel je hart, al je pijn
is bij Hem bekend.
De liefde die Hij geeft,
de woorden die Hij spreekt,
daarmee is alles klaar wanneer jij komt.

En wat je nu ook doet,
Zijn liefde blijft bestaan.
Ook niets wat jij ooit deed,
verandert daar iets aan.
Omdat Hij van je houdt,
gaf Hij Zijn eigen Zoon
En nu is alles klaar wanneer jij komt.

Refrein 2x:

Kom tot de Vader,
Kom zoals je bent.
Heel je hart, al je pijn
is bij Hem bekend.
De liefde die Hij geeft,
de woorden die Hij spreekt,
daarmee is alles klaar wanneer jij komt.

De liefde die Hij geeft,
de woorden die Hij spreekt,
Hij wacht alleen nog maar totdat je komt.

We bidden samen

Bijdrage door de Blinkert

We luisteren naar het lied: *"Voilà", door Emma Kok*

Bijdrage door de familie

We zingen: *Psalm 139: 1, 2 en 14*

Heer, die mij ziet zoals ik ben,
dieper dan ik mijzelf ooit ken,
kent Gij mij, Gij weet waar ik ga,
Gij volgt mij waar ik zit of sta.
Wat mij ten diepste houdt bewogen,
't ligt alles open voor uw ogen.

Gij zijt zo diep vertrouwd met mij:
wie weet mijn wegen zoals Gij ?
Gij kent mijn leven woord voor woord,
Gij hebt mij voor ik spreek gehoord.
Ja overal, op al mijn wegen
en altijd weer komt Gij mij tegen.

Doorgrond, o God, mijn hart; het ligt
toch open voor uw aangezicht.
Toets mij of niet een weg in mij
mij schaadt en leidt aan U voorbij.
O God, houd mij geheel omgeven,
en leid mij op den weg ten leven.

**We luisteren naar gedeelten uit Lied 139 en gedeelten van de brief
aan de Romeinen uit de bijbel, gelezen door Sabine**

Uit Lied 139:

Heer, u weet alles van mij, u kent mij.
U weet waar ik ben, en u weet waar ik heen ga.
U weet wat ik denk, ook al bent u ver weg.
U ziet me als ik thuis ben en u ziet me onderweg.
U ziet alles wat ik doe.
Voordat ik mijn mond opendoe, weet u al wat ik wil zeggen.
U bent voor mij en achter mij, U bent om mij heen.
Uw hand houdt me vast.
Ik vind het een wonder dat u mij zo goed kent.
Ik kan het niet begrijpen.
God, u weet waar ik ben.
Waar kan ik heen gaan zonder dat u het merkt?
Waar kan ik heen vluchten zonder dat u mij ziet?
Ik kan wel naar de hemel klimmen, maar dan bent u daar.
Ik kan wel afdalen naar het land van de dood, maar daar bent u ook.

Ik kan naar de plaats gaan waar de zon opkomt.
Ik kan naar de plaats gaan waar de zon ondergaat.
Maar ook daar zal uw hand mij leiden, ook daar houdt uw hand mij vast.
Ik kan wel willen dat het donker wordt, zodat u mij niet ziet.
Ik kan wel willen dat de dag verandert in nacht.
Maar voor u is het donker niet donker.
Voor u is de nacht net zo licht als de dag.
De duisternis lijkt op het licht.

God, uw gedachten kan ik niet begrijpen, ze zijn te moeilijk voor mij.
Ik probeer uw gedachten te tellen, maar het zijn er zo veel,
meer dan er zand is bij de zee.
Ik ben dicht bij u, elke ochtend weer.
God, blijf bij me.

God, ik wil dat u alles van mij weet, ik wil dat u weet wie ik ben.
Kijk in mijn hart, onderzoek al mijn gedachten.
Kijk of ik leef zoals u dat wilt, en leid me op de weg die u wijst.

Uit de brief aan de Romeinen, hoofdstuk 8:

Wat moet ik hier verder nog over zeggen? God houdt van ons.
Voor wie zouden wij dan nog bang moeten zijn?
God liet toe dat zijn eigen Zoon gedood werd. Hij leverde hem uit aan slechte mensen. Dat deed God voor ons allemaal. Maar dan is het zeker dat hij ons ook het eeuwige leven zal geven, het eeuwige leven dat zijn Zoon al gekregen heeft.

Wij zijn door God uitgekozen. Moeten we dan bang zijn als mensen ons beschuldigen of ons veroordelen? Nee! Want God ziet ons als goede mensen. Jezus Christus is gestorven, maar nog belangrijker: hij is opgestaan uit de dood. Hij is in de hemel en zit naast God, aan de rechterkant. Hij laat ons nooit in de steek.

Wij horen bij Christus, en Christus houdt van ons. Niets kan dat veranderen. Ook al moeten we lijden, ook al worden we vervolgd of bedreigd. Ook al hebben we honger, ook al zijn we arm, ook al is ons leven in gevaar.

In de heilige boeken staat: «Omdat we bij u horen, moeten we elke dag lijden. We worden behandeld als schapen die geslacht worden.»

Maar hoe zwaar het ook wordt, we zullen alle moeilijkheden overwinnen. Want God houdt van ons.

Dit weet ik zeker: door de dood en opstanding van Jezus Christus, onze Heer, liet God zien hoeveel hij van ons houdt. En niets kan dat veranderen: geen engel, geen geest, geen machthebber, geen mens of macht op aarde of in de hemel. **Want wat er ook gebeurt, vandaag of in de toekomst, of we nu leven of sterven: God houdt van ons!**

We luisteren naar: *“De mensen die we missen”, van Sela*

We luisteren naar de overdenking

We zingen: *“Een toekomst vol van hoop”, van Sela*

In de nacht van strijd en zorgen
kijken wij naar U omhoog,
biddend om een nieuwe morgen,
om een toekomst vol van hoop.

Ook al zijn er duizend vragen,
al begrijpen wij U niet,
U blijft ons met liefde dragen,
U die alles overziet.

Refrein:

U geeft een toekomst vol van hoop;
dat heeft U aan ons beloofd.
Niemand anders, U alleen,
leidt ons door dit leven heen.

U heeft ons geluk voor ogen.
Jezus heeft het ons gebracht.
Mens, als wij, voor ons gebroken
in de allerzwartste nacht. (*Refrein*)

U bent God, de Allerhoogste,
God van onbegrensde macht.
Wij geloven en wij hopen
op het einde van de nacht. (*Refrein 2x*)

We luisteren naar een gedicht, gelezen door Stefan

We danken en bidden samen

We zingen: *Opwekking 717, "Stil, mijn ziel, wees stil"*

Stil, mijn ziel, wees stil,
en wees niet bang,
voor de onzekerheid van morgen.
God omgeeft je steeds,
Hij is er bij,
in je beproevingen en zorgen.

Refrein:
God, U bent mijn God
en ik vertrouw op U
en zal niet wankelen.
Vredevorst, vernieuw,
een vaste geest binnen in mij,
die rust in U alleen.

Stil, mijn ziel, wees stil
en dwaal niet af,
dwars door het dal zal Hij je leiden.
Stil, vertrouw op Hem
en hef je schild,
tegen de pijlen van verleiding. (*Refrein*)

Stil, mijn ziel, wees stil
en laat nooit los,
de waarheid die je steeds omarmd heeft.
Wacht, wacht op de Heer;
de zwartste nacht,
verdwijnt wanneer het daglicht doorbreekt. (*Refrein 2x*)

Ik rust in U alleen.
In U alleen.

We ontvangen Gods zegen

Tijdens het uitdragen van Heidy speelt het orgel zacht:
Opwekking 124, "Ik bouw op U, mijn schild en mijn verlosser"

Op de begraafplaats:

We begraven het lichaam van Heidi Blokhuis

We zeggen samen het "Onze Vader"

Onze Vader die in de hemelen zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw Koninkrijk kome;
uw wil geschiede,
gelijk in de hemel als ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van den boze.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in der eeuwigheid.
Amen.

We sluiten af met de woorden van troost en Gods zegen